

چکیده تحقیقاتی 11: آیا مردم/شوراهای قریه میتوانند مسئولیت صنوف
محلی را به عهده گیرند؟ پایداری صنوف محلی چگونه؟

پروژه از پروفیسور دانا بردی (پوهنتون نیویارک)، جوئل میدلتون (پوهنتون برکلی) و سیروس سامی (پوهنتون نیویارک)

چکیده تحقیقی ** سال سوم ** شماره ۳ ** جولای ۲۰۱۹

محلی را به عهده گرفته اند؛ تمرکز دارد. این نوع «مدل پایداری» در جاهای به اجرا گذاشته شده است که برنامه موسسات تطبیق کننده در آنجا خاتمه یافته است. برای مطالعه این نوع مدل پایداری، پروژه ALSE روند واگذاری نصف تعداد صنوف محلی تحت مطالعه اش را از موسسات به شوراهای قریه طوری تسهیل نموده که: شوراهای قریه را آموزش دادند و حمایت های ضروری از قبیل معاش معلم و کتاب درسی را نیز فراهم نمود. اما نصف دیگر صنوف محلی در قریه جات تحت مطالعه ما توسط موسسات تطبیق کننده تمویل و اداره شدند این تفاوت شاخصی را برای مقایسه مدیریت صنوف محلی توسط نهادهای مردمی برای فهم مدل پایداری فراهم ساخته بود.

راپور دور دوم پروژه در بردارنده آمار و ارقامی است که از سروی 4620 رئیس خانواده و ارزیابی تعلیمی 5544 طفل بین 6 تا 13 سال و سروی 215 معلمین صنف تعلیمات محلی و سروی روئسای شوراها در 175 قریه گرفته شده است.

ما از شیوه "non-inferiority equivalence trial" در تحلیل دور دوم راپور خود استفاده کردیم، بدین منظور که ارزیابی کنیم که آیا مدل پایداری میتواند نتایج همسان با صنوف که تحت اداره موسسات قرار دارد را ارائه کند یا اینکه نتایج ضعیف تر دارد. ما تأثیر مدل پایه داری را بر دسترسی به تعلیمات ابتدائی، آموزش، کیفیت مکتب و اعتماد باشندگان قریه بر نهاد های ملی و محلی دولتی ارزیابی کردیم، ذیلاً یافته های کلیدی این ارزیابی ارائه شده است:

یافته های کلیدی در دور دوم گذارش

(1) تحلیل مقایسوی «هزینوی» پروژه ALSE نشان میدهد که صنوف در مدل پایداری 53.7 فیصد هزینه ای صنوف که توسط موسسات اداره می شد را در هر قریه به خود اختصاص داده است. این محاسبه در مقایسه با صنوف تعلیمات محلی بدست آمده که توسط موسسات قبلاً تاسیس شده بود.

این چکیده تحقیقاتی خلاصه دور دوم گزارش ارزیابی نهائی پروژه «ال» را ارائه میدارد.

تحقیقات نشان دهنده تأثیرات مثبت تعلیمات محلی بر دسترسی و کیفیت تعلیم و تربیه است.ⁱ وزارت معارف افغانستان مکاتب محلی را در رشد میزان حضور شاگردان در مکتب در دهه گذشته حیاتی پنداشته و آن را راهی برای عبور از موانع تعلیم و تربیه تلقی نموده است.ⁱⁱ موسسات بین المللی (انجو ها) صنوف محلی زیادی را در دهات، مناطق دور افتاده و حاشیه ای تأسیس کرده است. اما، پایداری این صنوف در داخل قریه جات در نبود موسسات چالش برانگیز است. بطور مثال از 226 قریه ای که صنوف آن توسط نهاد توسعه و انکشاف بین المللی ایالات متحده آمریکا تمویل و توسط موسسات تطبیق شده و در 2011 واگذار گردیده بودند تنها 48 قریه صنوف شان تا سال 2014 در درون قریه یا در فاصله 2.5 کیلومتری قریه ادامه داده بودند.ⁱⁱⁱ

پروژه ارزیابی نتایج آموزشی و تأثیرات اجتماعی تعلیمات محلی در افغانستان (ALSE) یک روش تصادفی کنترل شده چندین ساله بوده که فهم ما را در موارد ذیل بیشتر و عمیق تر می سازد:

- 1- افزایش دسترسی به آموزش ابتدائی از طریق صنوف تعلیمات محلی
- 2- تداوم دست آورد های بدست آمده از طریق صنوف تعلیمی تعلیمات محلی برای آینده

گزارش دور اول پروژه ALSE تأثیرات صنوف تعلیمات محلی را روی دسترسی به تعلیم تربیه، نتایج آموزشی اطفال و اعتماد باشندگان قریه جات به نهاد های محلی و ملی دولتی و میزان مشروعیت آنان را دریافته بود. این نتایج را در راپور مقدماتی پروژه ALSE و راپور نهائی دور اول پروژه ALSE و همینطور در سلسله چکیده های تحقیقاتی 1، 2، 3، 4، 8، 9 ارائه کرده ایم. لطفاً به وب سایت www.alseproject.com برای خواندن این گزارش ها مراجعه کنید.

گزارش دور دوم روی پایداری تعلیمات محلی در قریه جات که نهاد های مردمی با همکاری ادارات دولتی محلی مسئولیت اداره صنوف تعلیمات

- شوراها در سطح قریه از قبیل شورای انکشافی قریه، شوراهای تعلیمات محلی و شوراهای اداری مکاتب میتوانند برای رساندن تعلیم و تربیه ابتدائی زیربنا آماده کنند. یافته‌های تحقیق ما نشان میدهد که برای ارتقای سطح مدیریتی این نهادها ترینگ ضروری است. علاوه بر آن برای اطمینان از تحویل دهی موفقانه مسئولیت های اداری به شوراهای مردمی بهتر خواهد بود که آنها با مفادات دیگر مانند بودیجه های انکشافی برای شوراها یکجا بسازید.
- برای اینکه مدل پایداری نتیجه دهد باید با نهادهای دولتی ملی ولایتی و ولسوالی هماهنگی صورت گیرد و با یک میکانیزم مشخص تمویلی همراه گردد. برای اینکه استراتژی پایداری ارائه شده در این گزارش عملی گردد دولت باید این میکانیزم ها را فراهم سازد. برنامه میثاق شهروندی میتواند به عنوان یک میکانیزم هماهنگ کننده خوبی برای رساندن این امکانات عمل کنند.
- مدل پایداری نباید به عنوان بدیل برای موسسات که صنوف تعلیمات محلی را ایجاد کرده اند شناخته شوند در عوض، این مدل باید به عنوان مدل مؤثری که میتواند دستاوردهای موسسات را تداوم بخشد، شناخته شود. مدل پایداری میکانیزم را برای موسسات فراهم میسازد که تا به آنان اطمینان دهد که خدمات آنان در نبودشان از بین نمیروند. بنا بر این، موسسات باید شوراها را در تطبیق برنامه تعلیمات محلی شان سهم دهد تا در اخیر انتقال مسئولیت تسهیل گردد. این پلان شامل ظرفیت سازی شوراهای، مدیریت و نظارت مشترک صنوف تعلیمات محلی در هنگام اداره مؤسسات و هماهنگی نزدیک در هنگام تسلیم دهی صنوف می باشد.
- برنامه تعلیمات محلی باید توسعه یافته تا بتواند چند صنف پی در پی را در یک قریه ارائه کند. آن زمان است که تعلیمات محلی میتواند نیازهای تعلیمی جامعه را بخوبی مرفوع ساخته و بجای سیستم موقتی فعلی، بهتر عمل کند. تغییر از سیستم تک صنفی به سیستم چند صنفی نیازمند تغییر در برنامه و اصلاح امور مالی بوده که باید توسط موسسات و دونهای تمویل کننده در نظر گرفته شوند.
- 2) مدل پایداری تعلیمات محلی زیر مدیریت قریه و شوراهای در بخش دسترسی به تعلیم و تربیه و آموزش اطفال به اندازه مکاتب تحت اداره موسسات مؤثر بوده اند. در مقایسه با تفاوت هزینه که قبلاً ذکر شد نیز میتوان گفت این مکاتب بهتر عمل کرده اند.
- 3) مدل پایداری مکاتب محلی زیر اداره قریه و شوراهای، دسترسی به آموزش و فرصت های آموزشی را برای پسران و دختران فراهم ساخته است. این مدل برای دختران نسبت به پسران موثرتر بوده و دسترسی به تعلیم و تربیه را برای آنان بیشتر فراهم ساخته اما این تفاوت از نظر احصائیوی معنی دار نیست.
- 4) میزان اعتماد رؤسای خانواده ها و معلمان صنوف محلی روی نهاد های محلی و نهاد های زیر اداره موسسات تفاوت نداشته است. اما در مدل پایداری میزان اعتماد بزرگان قریه روی نهادهای محلی پائین تر از میزان اعتماد آنان روی نهاد های زیر مدیریت موسسات بوده اند. علاوه، میزان اعتماد معلمان صنوف محلی نسبت به معلمان که زیر نظر مدل موسسات کار میکردند در رابطه به ادامه این صنوف پائین تر بوده. نبود یک میکانیزم به شمول بودیجه که بتواند دسترسی به تعلیمات محلی دراز مدت را تضمین کند به احتمال زیاد روی این کاهش اعتماد اثر گذار بوده است.
- 5) میزان اعتماد باشندگان قریه و نگاه آنان به مشروعیت نهادهای محلی و ملی دولتی در زیر برنامه مدل پایداری صنوف محلی و صنوف محلی تحت اداره موسسات تفاوت چندانی نداشته اند. دریافت های تحقیق ما نشان میدهد که با فراهم سازی همکاری اولیه از قبیل معاش معلمان و کتاب درسی میتوان نهاد های قریه و ادارات محلی معارف را سازماندهی نمود تا صنوف تعلیمات محلی در قریه در نبود موسسات ادامه یابد، علاوه بر آن صنوف تحت اداره شوراهای با صنوف تحت اداره موسسات عملکرد یکسان دارد. اما مدل پایداری پیش از آنکه به میزان گسترده ای استفاده گردد باید انکشاف بیشتر یابد.

پیشنهادات

بر اساس یافته‌های گزارش دور دوم، موارد ذیل برای پایداری صنوف تعلیمات محلی پیشنهاد میگردد:

ⁱ Burde, D., & Linden, L. L. (2013). Bringing education to Afghan girls: A randomized controlled trial of village-based schools. *American Economic Journal-Applied*, 5(3), 27-40.

Burde, D., Middleton, J., & Samii, C. (2016). *Assessment of learning outcomes and social effects of community-based education: A randomized field experiment in Afghanistan. Phase One outcomes report*. New York: New York University, Steinhardt School

ⁱⁱ Ministry of Education of the Islamic Republic of Afghanistan. 2018. Community-based education policy. Kabul: Ministry of Education of the Islamic Republic of Afghanistan.

ⁱⁱⁱ Burde, D., Middleton, J., & Samii, C. (2015). *Community-Based Schools and Institutionalized Access to Education in Rural Afghanistan. Preliminary Findings*. Retrieved at: <http://um.dk/en/danida-en/partners/research/other/~media/UM/English-site/Documents/Danida/Partners/Research-Org/Research-studies/PACEA%20104DAN8b84.pdf>